

РЕШЕНИЕ

№ 637

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8580** по описа за **2022** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. Б. Л. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ от 13.05.2022 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 8^{-ми} с-в по н.а.х. дело №3367 по описа за 2022г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при допуснати съществени нарушения на процесуалния и на материалния закон. Поддържа, че Решението е необосновано, защото е взето в противоречие със събраните в процеса доказателства – писмени и гласни. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде отменено Наказателно постановление (НП) №21-4332-000625/28.01.2021г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“.

Ответникът – НАЧАЛНИК ГРУПА към Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „пътна полиция“, редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се явява, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска

прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

С НП №21-4332-000625/28.01.2021г. на касатора И. Б. Л., на основание чл.638, ал.3 от Кодекса за застраховането (КЗ), е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 400 (четиристотин) лева.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРЕДНО НП №21-4332-000625/ 28.01.2021г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП достатъчно ясно и недвусмислено е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът Л. е извършил вмененото му нарушение на чл.638, ал.3 КЗ, във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 8^{ми} с-в: На 02.01.2021г., около 11⁴⁵ часа, в [населено място] по [улица]с посока от [улица]към [улица], касаторът Л. управлявал лек автомобил марка „Мазда б“ с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС] , собственост на фирма „Директа“ ЕООД, и до №2 е спрял за проверка от полицейски служители към Отдел „Пътна полиция“ на СДВР. Установило се, че водачът не притежава документ за сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валидна към датата и часа на проверката. В хода на проверката е представена застраховка с номер на полицата BG/11/121000113439, сключена на дата 04.01.2021г.

Горните факти не се оспорват от касатора и са установени с приетите по делото писмени и гласни доказателства.

Застраховката „Гражданска отговорност“ е задължителна застраховка, съгласно чл.483, ал.1 КЗ. В цитираната разпоредба (т.1) е предвидено, че договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на РБългария и не е спряно от движение. Това задължение не изключва възможността и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор. Този извод се налага и от санкционната норма на чл.638, ал.3 КЗ, според която лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лева.

В конкретния случай безспорно е установено по делото, че в посочените в АУАН ден и час касаторът е управлявал МПС - собственост на трето лице, за което е

нямало сключена застраховка „Гражданска отговорност“. Представената впоследствие застрахователна полица с №BG/11/121000113439 е била сключена на 04.01.2021г. - два дни след извършената проверка, като касаторът не е представил доказателства за действаща към момента на проверката застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобила, който е управлявал. Съдът намира, че след като Л. се е движил с процесното МПС, то преди да започне да го управлява е бил длъжен да се убеди дали е имало сключена за него валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, което той не е сторил. Изискванията на закона са ясни – преди да предприеме управлението на МПС, водачът е длъжен да се увери, че по отношение на него има сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ и да носи със себе си документ за наличието на такава застраховка.

Между описанието на нарушението в АУАН и в НП съществува пълно единство, като не е накърнено правото на защита на наказаното лице да разбере повдигнатото му административнонаказателно обвинение и да организира защитата си срещу него.

Правилно е приложена санкционната разпоредба на чл.638, ал.3 КТ, която предвижда административно наказание „глоба“, в точно установен размер от 400 (четирисотин) лева.

По изложените доводи, настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 13.05.2022 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 8^{-ми} с-в по н.а.х. дело №3367 по описа за 2022г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.